

آبدستی کیکه آلامه آدمی بیغیریمزک طوروناری ناصل ایقاظ ایتدیله؟

بیغیر افندیمنزک مبارک طوروناری هن ایلمه هین، جامع اولینده
طورمه شادروانده آبدت آلامه یاشلیجم بر آدمی سیر ایدیورلردی. هن بر
آراقردشی هینم:

- باوه، دیدی. دیر کترینی ائیجم بیقامدی.

- اوت، کوروپورم، بعضه سیر لر قورو قالیپور.

- بونو او ط سویللمک یز. آبدت صیره سنده بیقانم سی فرصه اولامه
سیرلرده ایکنم اوچی قدر قورو بر سیر قالم آبدت اولماز، آبدت اولاینجم تابعی
نماز ده اولماز.

- اما ناصل سویللمک جگیز؟ ایتم باوه آیاقرنده ده عین اعمالی یایدی. پارماه
آرالرینی اوغوشدیرمدی، صوی طویوقلرینم دگدیرمدی بیلم. هایدی کیدوب کندینم
سویللمک.

هین:

- بر دقیقه دیم قرداشنی طور دیردی. او بزده هوقه یاشی. سویللمک

اوتانا بیلیر یاخود هوجوه اولدیغیمز اچوه بزنی دیکله م بیلمیر. اونی قیرمدن یا طیشنی
آهلاتمک بر یولنی بولمکی یز.

برده عقلم کلدی:

- تمام، دیدی سونینچلم. بولدم!

آدامه یاقلاشدی. صایغی طولی بر سلم:

- افندیم، دیدی. سزده بر رهامز وار.

- سويليك باقالم هوجقار.

- بز هنوز هوجوم صاييليرز. شوراده آبدست آيركن باشمزده طور سگز

ده يا طيلمى سويل سگز.

آدام ممنوم كولى:

- تابعى، ديدى. باشلايك باقالم.

ايكى قرداسه آبدست آلام باشلايدار. آدام دقتله باقىيور، بر يا طيلم بولميه

هالسييور، اما بولامسيوردى.

كندى آبدستى دوشوندى. هن ايله مين كې دقت كو سترمدىلنى آكلادى.

آبدستارى بيتنج صاحارينى اوفشادى:

- يا طيلم سزده دگل هوجقار بنده، ديدى. قصورلى بنم. يا طيلمى يوزيم

اورمدم بو قدر نازكم دوزلتديگنز اچوم هوم تشر ايدرم. آرتوم بن ده سزر
كې آبدست آلاهم.

يليدم صويك باشم هوكدى و بر كوزل آبدست آلدى.

ديكله، بر شيك طوغرينى بيلمك يترلى دگدر. او طوغرى ي باشم لرينى

قيردم، طاريلتمدم آكلاتايلمك ده لازمدر.

بغير افنديمك طورونارى هن ايله مين كې...

احمد شاهين، قصم لردم هم لر

Abdestini Eksik Alan Adamı Peygamberimizin(s.a.v.) Torunları Nasıl İkaz Etiler?

Peygamber Efendimizin(s.a.v.) mübarek torunları Hasan ile Hüseyin, cami avlusunda durmuş şadırvandan abdest alan yaşlıca bir adamı seyrediyorlardı. Hasan bir ara kardeşi Hüseyin'e:

-Bak, dedi. Dirseklerini iyice yıkamadı.

- Evet, görüyorum, bazı yerleri kuru kalıyor.

-Bunu ona söylemeliyiz. Abdest sırasında yıkanması farz olan yerlerde iğne ucu kadar kuru bir yer kalsa abdest olmaz, abdest olmayınca tabi namaz da olmaz.

-Ama nasıl söyleyeceğiz? İşte bak ayaklarında da aynı ihmali yaptı. Parmak aralarını oğuşturmadı, suyu topuklarına değdirmedi bile. Haydi, gidip kendisine söyleyelim.

Hüseyin:

-Bir dakika diye kardeşini durdurdu. O bizden çok yaşlı. Söylersen utanabilir yahut çocuk olduğumuz için bizi dinlemeyebilir. Onu kırmadan yanlışı anlatmanın bir yolunu bulmalıyız.

Birden aklına geldi:

-Tamam, dedi sevinçle. Buldum!

Adama yaklaştı. Saygı dolu bir sesle:

-Efendim, dedi. Sizden bir ricam var.

-Söyleyin bakalım çocuklar.

-Biz henüz çocuk sayılırız. Şuradan abdest alırken başımızda dursanız da yanlışılarımızı söyleyebiliriz.

Adam memnun güldü.

-Tabi, dedi. Başlayın bakalım.

İki kardeş abdest almaya başladılar. Adam dikkatle bakıyor, bir yanlış bulmaya çalışıyor, ama bulamıyordu.

Kendi abdestini düşündü. Hasan ile Hüseyin gibi dikkat göstermediğini anladı. Abdestleri bitince saçlarını okşadı.

-Yanlış siz de değil çocuklar bende, dedi. Kusurlu benim. Yanlışımı yüzüme vurmaktan bu kadar nazikçe düzelttiğiniz için çok teşekkür ederim. Artık ben de sizler gibi abdest alacağım.

Yeniden suyun başına çıktı ve bir güzel abdest aldı.

Demek ki, bir şeyin doğrusunu bilmek yeterli değildir. O doğruyu başkalarını kırmadan, darıltmadan anlatabilmek de lazımdır.

Peygamber Efendimizin (s.a.v.) torunları Hasan ile Hüseyin gibi...

Ahmet Şahin, Kissalardan Hisseler